

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΟ ΟΛΟ

Στο χορό των αμφισημιών
ανάγομαι σε μέγα χορευτή.
Εκεί όπου ραγίζονται τα βήματα
περιορίζομαι μαζί σου.
Υιοθετώ
τις αφηρημένες σου διαρρυθμίσεις
κι ασυμμετρό
εκεί που σταματώ να σε θυμάμαι.
Λίγη θάλασσα.
Δεν απαλλάσσομαι απ' το φως.
Τώρα πια το ξέρω,
ένας αφηρημένος καθρέφτης
δίνει επίσης είδωλα.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΠΟΥ ΤΕΜΝΟΝΤΑΙ

Αντιγράφεις το ψεύτικο
συντηρώντας καταμετρημένες υποψίες.
Βεβηλώνεις τα μάτια σου
πειθαρχώντας εκεί που δεν υπάρχουν.
Φοβάσαι τις παράλληλες που τέμνονται φιλόδοξα
και ρίχνεις άγκυρα,
για να βουλιάξεις στη στεριά.

ΑΦΗΡΗΜΕΝΟ ΕΙΔΩΛΟ

Καταλογίζω,
τις ανυποψίαστες αποδράσεις
των διανοητικών μου ασυνεπειών,
σε εκείνη τη γυμνή έκφραση του κλειστού άνω τελεία
στα αφηρημένα σου μάτια.
Η ευθύνη της απαλλαγής μου
με απαλλάσσει από το δήθεν παρόν
και μου υπενθυμίζει πως ζω το μέλλον
για να μην χάσω
ούτε στιγμή το παρελθόν.

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ

Ανανεώνω
τις σιωπηρές μου συμβάσεις
διαγράφοντας τον ήχο.
Η σιωπή δεν παραφράζεται
όταν οι έννοιες
έχουν αληθινό βάθος

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Εδώ,
δεν φωνάζει πια κανένας
τ' όνομα του.
Όλοι γνωρίζομαστε
και έχουμε γίνει τώρα φίλοι.

ΣΥΜΦΩΝΟΙ

Αφού ανταλλάξαμε σιωπηρές αρνήσεις
χαθήκαμε σύμφωνοι.
Έτσι,
θα έχουν οι στίχοι νόημα
όταν θα φτιάχνουμε
το ποίημα «Σύμφωνοι»

ΣΟΛΙΣΤ

Κανείς δεν πήγε στο κονσέρτο.
Μα ο σολίστ έπαιξε
ως αν να ήτανε παρούσες, δύο ανθρωπότητες
Το χειροκρότημα ακούστηκε, ακούγεται ακόμα...
Οι αποστάτες του ήχου αυτού
πολύ θα ήθελαν να ήτανε παρόντες
Κανείς δεν πήγε στο κονσέρτο.
Μα ο σολίστ έπαιξε

ΣΠΑΣΜΕΝΑ ΜΗ-ΛΟΓΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Δεν υπάρχουν λογικά χρώματα
σε τούτο το φως
ούτε αναπαραστατικά μέσα
που να καθρεφτίζουν την επαύξηση του χρώματος
Υπάρχουν μόνο δύο σκιές ζωγραφισμένες
του ίδιου μη-λογικού χρώματος

ΜΙΑ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ψυχροί άνθρωποι
άγγιξαν θερμά χρώματα
και κήκκαν

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ

Αποστέλλω
ένα παράθυρο κενού
στη σιωπή της σιωπής.
Δεν ξέρω αν ο παραλήπτης
θα καταφέρει να αναγνώσει
τούτη τη λευκή σελίδα
και με υπομονή να μετρήσει
τις τόσες ανύπαρκτες λέξεις της.
Ξέρω μόνο
αυτό το οποίο έχω γράψει
στη λευκή σελίδα
τούτου του κενού φακέλου.

ΑΣΤΕΓΟΣ

Τα λόγια σου πέτρες
και εγώ
ο χειρότερος οικοδόμος.